

## РУЖИЦА СЯ ВЪСПИТАВА

отъ

### Добра майка.

На южни-тъ Немски граници, въ оныя романтически предѣлы; на които долины-тъ сж пълни отъ цвѣтія, и съ богатолиствени дървета накічени брегове, задъ които ся дигать съ снѣгъ покрити Швайцарски брегове, било е въ старо време, на една висока камена стѣна, отличенъ единъ дворъ »*Елоградъ*.«  
Послѣ нѣколко столѣтія, като ся вече беше разсиналъ, причинявали сж разваленны-тъ кули, особенно нѣкое впечатленіе въ чувство-то на пътникъ-тъ. Той е благосилиялъ въ сѣрдце-то си оныя благородны души, които сж нѣкоги тука живѣли, и сычкыж-тъ предѣлъ украшавали.

Въ този дворъ живѣещи нѣкоги племиць Милорадъ съ съпруга-та си Софія, въ блажено съгласіе. Милорадъ е билъ твърдъ храбъръ племиць. А колкото е нѣгово-то званіе строго било, толкози е благо и нѣжно чувство въ нѣгово-то сѣрдце владѣяло. Той е былъ богодушенъ господинъ, почтенъ човѣкъ, и искусенъ владетель на поданицы-тъ си. Немскы-тъ войводи почитаха го като пріятель-тъ си, а и самыж-тъ го царъ отъ сычкыж-тъ другы племици повече почиташе. Милорадо-